

Reflexia kritických mediálnych výstupov zo Zimných olympijských hier v Soči v slovenských médiách

Michal Frank

Inštitút slovakistiky a mediálnych štúdií, Filozofická fakulta, Prešovská univerzita v Prešove
michal.frank@petitpress.sk

Kľúčové slová: médiá, šport, kritická analýza diskurzu, slovenský mediálny priestor, olympiáda
Key words: media, sports, critical discourse analysis, Slovak media space, Olympics

*„Ó, šport, si mier!
Si puto, ktoré spája národy...“
Pierre de Coubertin: Óda na šport¹*

Na pozadí športových výsledkov z olympijských hier sa odvíjajú nielen analýzy, príbehy či emócie, zamestnávajúce médiá z celého sveta, ale aj presahy do mimošportových sfér a konotácie so svetovou politickou, ekonomickou či sociálnou realitou. Tieto súvislosti ostávajú na prvý pohľad v úzadí monitorovania primárne športovej stránky, čo však neznamená, že ich masové médiá, tie slovenské nevynímajúc, ignorujú.

Hoci sa môže javiť, že medzinárodné športové podujatie, akým sú zimné či letné olympijské hry, nie sú ničím iným než športovým podujatím, nie je to tak. Na Zimných olympijských hrách v Pjongčangu 2018 nastupovala domáca reprezentácia Kórejskej republiky nie pod svojou vlajkou, ale vedno s delegáciou Kórejskej ľudovodemokratickej republiky pod spoločnou vlajkou so znázornenou mapou nerozdelenej, a teda neexistujúcej krajiny. Po hrách, ktoré priniesli aj tento emotívny moment, došlo k stretnutiam delegácií oboch štátov, ktoré sú vo vojnovom stave, či k neočakávanému stretnutiu prezidenta USA Donalda Trumpa s vodcom KĽDR Kim Čong-Unom. Ďalším momentom tejto olympiády bol fakt, že na nej nemohlo oficiálne štartovať pre dopingové kauzy Rusko, jeho športovci súťažili pod olympijskou vlajkou označení ako OAR – Olympics Athlets from Russia = Olympijskí športovci z Ruska. Práve v Rusku, v (inak) letnom letovisku Soči sa uskutočnila prechádzajúca zimná olympiáda. Ani v tomto prípade nešlo iba o medzinárodné športové podujatie, ale išlo o „mediálnu udalosť“ („media event“, podľa napr. Dayan – Katz, 1992), ktorú možno skúmať z rôznych uhlov pohľadu a v rôznych sférach, od lingvistiky až po geopolitiku (v tomto príspevku skúmame reflexiu mediálnych výstupov). Podobne to bolo aj pred Soči 2014.

V minulosti sa stalo, že geopolitický rozmer prevážil nad športovým, najznámejším prípadom boli bojkoty olympiád, keď na letné olympijské hry (LOH) do Moskvy (1980) neprišla americká výprava (a ďalšie) a následne (1984) na LOH do Los Angeles v USA nevycestovali športovci Sovietskeho zväzu i väčšina krajín socialistického tábora, vrátane Československa. Ďalším príkladom presahu (geo)politického kontextu a jeho prevaha (viac možno vnímaná s odstupom času) nad športovou oblasťou sú „Hitlerove“ hry v Berlíne (1936), v rovnakom meste sa v r. 1916 pre vojnu nekonali vôbec, LOH v Mníchove (1972) sa zas zapísali „krvavo“ do histórie po teroristickom útoku na delegáciu Izraela.

Od LOH v Soule (1988) je táto situácia relatívne pokojná. Objavili sa proklamácie o možnom bojkote olympiády v Pekingu (2008) či v Soči (2014), ale išlo o marginálne výroky a v praktickej rovine sa podobné postoje prejavovali najmä v rámci diplomatickej

¹ Preklad Milan Richter © 1982, 2013. In: Chmelár – Souček, 2013.

úrovne, napr. tak, či najvyšší predstavitelia prišli na otvárací ceremoniál. Sprísnilo sa tiež bezpečnostné opatrenia.

Putinove hry a Ukrajina

Aj cez túto optiku sa zamerajme na kritickú reflexiu Zimných olympijských hier (ZOH) v Soči 2014. Diskurz k ruskej olympiáde, tzv. Putinovým hrám², sa v svetových i slovenských médiách nevedol výsostne v rovine športových výsledkov a ich analýz. Hry sprevádzalo viacero škandálov, širšie či užšie reflektovaných aj slovenskými médiami, a to nielen na športových kolbištiach, ale aj mimo nich.

Pripomeňme si preto súvislosti, ktoré sa diali v čase konania hier v Soči, ale aj v čase krátko predtým a potom. „Olympijské prímerie nadväzuje na dávnu tradíciu z čias antických olympijských hier, keď znesvärené grécke mestské štáty v presne vymedzenom období pred začiatkom hier v Olympii a počas nich museli rešpektovať všeobecné prímerie. Takisto museli všetkým športovcom, ktorí išli súťažiť do Olympie, zaručiť bezpečný prechod cez vlastné územie“ (Chmelár – Souček, s. 25).

V čase konania ZOH v Soči bola v susednej Ukrajine napätá situácia, pričom hrozil otvorený vojenský konflikt s Ruskom. Podľa spomínanej olympijskej tradície má byť počas hier prímerie. Od roku 2004 (LOH Atény) má aj inštitucionálny rámec v podobe rezolúcie Valného zhromaždenia OSN k olympijskému prímeriu. „Väčšinou túto výzvu Organizácie spojených národov vlády aj rešpektujú“ (tamže, 26).

ZOH v Soči sa uskutočnili od 7. do 23. februára 2014. Kým horel olympijský oheň, zbrane skutočne mlčali, aspoň naoko. „Keď Putin skryl prepadnutie Gruzínska za pekinskú olympiádu, netušil, že lesk a slávu z hier v Soči odkloní jeho ukrajinský kôň Janukovyč,“ postrehol komentátor Peter Schutz. (SME.sk, 24. 2. 2014). Narážal na udalosti odohrávajúce sa na Ukrajine v čase konania ZOH v Soči. No už 26. februára 2014 ohlásil ruský prezident Vladimir Putin vojenské cvičenie neďaleko hraníc s Ukrajinou, o dva dni neskôr obsadil Krym, ktorý bol v marci anektovaný. Následne sa rozpútal vojenský konflikt na východnej Ukrajine. Separatisti, podporovaní Ruskom, sa usilovali o odtrhnutie od Ukrajiny.

Na lepšiu orientáciu uvádzame **časosled**: Ukrajinský prezident Viktor Janukovyč odmietol (21. 11. 2013) podpísať asociačnú dohodu s Európskou úniou, čo vyvolalo protesty občanov na kyjevskom Majdane, kde 30. 11. 2014 zasiahla poriadková polícia. Došlo aj k streľbe. Ukrajinský parlament prijal 26. 1. 2014 zákony zakazujúce slobodu zhromažďovania či prejavu. Vo svete ich kritizovali. Zrušené boli 28. januára 2014, teda krátko pred začiatkom ZOH. Počas olympiády došlo ku krvavým udalostiam na kyjevskom Majdane, časť ukrajinskej výpravy sa rozhodla predčasne odísť. Napr. zjazdová lyžiarka Bogdana Malocká, ktorá napísala na Facebook: „Na znak solidarity s bojovníkmi na barikádach na majdane a na protest proti zločineckým činom proti protestujúcim, bezohľadnosti prezidenta a jeho prisluhovačov vo vláde, odmietame ďalšiu účasť na olympijských hrách v Soči.“³

Deň pred ukončením olympiády (22. 2.) bol ukrajinským parlamentom zosadený prezident Viktor Janukovyč, ktorý uprchol do Ruska. Nový prezident Petro Porošenko, uznaný Západom i Ruskom, bol následne zvolený v májových voľbách, v čase, keď už v bol krajine vojenský konflikt.

Ruský novinár Michail Zygar v súvislosti so ZOH v Soči prízvukoval, že „nastavenie svetovej tlače bolo veľmi kritické“. (Zygar, 2016, s. 357) Práve preto sa udalosti v susednom

² Prilievavé pomenovanie sme prebrali podľa názvu dokumentárneho filmu A. Gentelva (viac na <<http://www.csfd.cz/film/366003-putinovy-hry/>>).

³Zdroj: <<http://sport.sme.sk/c/7109779/ukrajinska-lyziarka-opusta-soci-pre-majdan-nechce-reprezentovat.html#ixzz3X7sJIDWz>>; agentúra SITA citovala aj server tsn.ua.

štáte diali pre Rusko v nevhodnom čase. „Na otvorenie hier pricestovalo takmer štyridsať zahraničných lídrov (vrátane štyroch lídrov G20: premiéri Talianska, Japonska, Turecka a čínsky vodca), štátne médiá (v Rusku – pozn. aut.) to prezentovali ako znak širokého medzinárodného uznania. Jedným z hostí bol aj ukrajinský prezident Viktor Jakukovyč. Pre neho bola cesta do Soči riskantným krokom, strety opozície so silovými štruktúrami v centre Kyjeva prinášali prvé obete“ (Zygar, 2016, s. 358).

Podľa Zygara mal ruský prezident Putin obavy o situáciu na Ukrajine a z toho, že ním podporovaný prezident Janukovyč nemá situáciu pod kontrolou, hoci ten sa ho snažil presviedčať o opaku. Spravil aj gesto, že sa stretol v čase hier s reprezentantmi a trénermi Ukrajiny (Zygar, 2016, s. 358–362). Toľko kontext.

Problematické financovanie hier za 40 miliárd eur

V slovenských médiách rezonovala téma predražených stavieb v olympijskej dedine. „Rozpočet sa s tichým súhlasom vlády a samotného prezidenta Vladimira Putina niekoľko ráz navyšoval, až dosiahol astronomických 38 miliárd eur. Štvornásobne viac, než spotreboval pred dvoma rokmi Londýn,“ uvádza špeciálne vydanie Plus 7 dní k ZOH Soči (Plus 7 dní špeciál, 2014). V článku Megalomanské (tamže) konštatoval autor R. Hrbík, že Rusi vystavali všetky stavby na zelenej lúke, vrátane novej cesty z letiska, hotelov, troch olympijských dedín, cieľových štadiónov, korčuliarskeho paláca Ľadovec za 32 miliónov eur, hokejového štadióna Boľšoj za 130 miliónov eur, centra Sanki za 136 miliónov eur či hlavného Olympijského štadióna Fišť za 450 miliónov eur.

Populárne sa stali fotografie stavebných nepodarkov, ktorým dominovali dva záchody postavené vedľa seba. Keď sa ich fotografia bleskurýchlo rozšírila po svete, dvojzáchod v biatlonovom areáli vystriedali poličky. (Plus 7 dní, 12. 2. 2014). Celkovo boli organizátori na podobné veci precitlivení. Keď sa pri otváraní ceremoniáli nerozvinul jeden z piatich kruhov, ruská štátna televízia to rýchlo nahradila záberom z generálky.

Denník Pravda pred začiatkom hier taktiež uverejnil kritický článok o vysokých nákladoch na usporiadanie zimnej olympiády v subtropickom pásme. Pravda písala: „Podľa kritikov je to len ďalší dôsledok Putinovej chorobnej túžby zviditeľniť sa a tvrdohlavo prezentovať Rusko ako krajinu v rozkvetu, športovú, zbrojársku, technologickú, kozmickú a automobilovú veľmoc“ (Vanya, 2014).

Kritické súvislosti s politikou i ekonomikou pobadal aj komentátor SME Peter Morvay: „Soči sú najspolitizovanejšie olympijské hry od Moskvy a Los Angeles v rokoch 1980 a 1984. Začalo sa to výberom miesta, Soči si Rusko nevybralo len preto, lebo ho po Stalinovi ako svoje letné sídlo a miesto občasných rokovaní využíva i jeho súčasný vládca. Alebo že má dosť miesta a zároveň je dosť mimo, aby tam mohli skúsiť na zelenej lúke vybudovať celý umelý a uzavretý svet izolovaný od ruskej reality. Olympijské hry na úpäti búriaceho sa Kaukazu, pri hranici sporného Abcházsku majú asi zároveň ukázať, že ruské panstvo je i v týchto krajinách pevné a na večné časy.“ (SME 9. 2. 2014)

V médiách sa tiež objavilo viacero informácií o tom, prečo náklady na hry dosiahli závratnú, takmer 40-miliardovú sumu. „Kritici tvrdia, že polovica tejto sumy bola buď rozkradnutá, alebo vyplatená v podobe úplatkov priateľom prezidenta Vladimira Putina, ktorí zhodou okolností získali najväčšie zákazky“ (Buruma, 2014).

Rezonujúce témy

Veľkou témou pred ZOH v Soči boli práva homosexuálov. Postoj organizátorov hier kritizoval napr. holandský profesor Ian Buruma v článku s expresívnym titulkom Idiotizmus olympijských hodnôt. Zaujímavo sa k tejto téme postavil týždenník Plus 7 dní, ktorý humorne poukázal na zjavné rodinkárske pomery v slovenskej olympijskej výprave: „Slovensko v žiadnom prípade nechce provokovať Rusko a báťušku Vladimira Putina. Na rozdiel od tých

Spojených štátov amerických. No len sa pozrite. Barack Obama na zimné olympijské hry do Soči necestuje. Ivan Gašparovič s radosťou ide. Napokon, čo by už len doma robil. Rusko prijalo zákon zakazujúci propagáciu sexuality. Obama vyslal do Soči ako šéfkú výpravy legendárnu tenistku a neskrývanú lesbičku Billie Jean Kingovú. Slovensko do Soči posiela Janku Gartnerovú – vedúca výpravy, Juraja Gantnera – manžel a šéf zjazdárov, Petru Gartnerovú – asistentka mamy Janky – a lyžiarku Janu Gartnerovú ml. Teda tradičnú slovenskú rodinu. Volod'a bude mať určite radosť“ (Plus 7 dní, 23. 1. 2014).

Slovenské športové kauzy

Ako vidieť, diskurz o ZOH v Soči mal vo svete okrem športu presahy politické, vojenskej, ekonomické, legislatívne, ľudsko-právne a ďalšie. Čo boli okrem už spomínaných tém kauzy, ktorým sa venovali slovenské médiá a presahovali výsostne športovú optiku?

Medzi také môžeme zaradiť nenomináciu Miroslava Šatana, ku ktorej sa svojsky vyjadřila aj slovenská poslankyňa Európskeho parlamentu Anna Záborská (KDH, EPP-ED). Vydala tlačovú správu s názvom Šatan patrí do reprezentácie a z trénerovho citátu na tlačovke si vyvodila, že prednosť dostali mladší, nie však nevyhnutne lepší hráči. „Ak by takto postupoval ktorýkoľvek zamestnávateľ, porušil by č. 21 Charty základných práv Európskej únie, ktorý zakazuje diskrimináciu.“⁴

Jej výrok síce vyvolal úsmevné reakcie, no v konečnom dôsledku si samotný tréner Vladimír Vůjtek v Soči po neúspechu na ZOH sypal popol na hlavu, že sa nerozhodoval úplne slobodne. A síce zopakoval výroky o Šatanovej slabej výkonnosti, no zároveň jednoznačne priznal, že ho nepovolal pre spor s hokejistom Zdenom Chárom.⁵

Rozruch spôsobila aj zmätočná (viacnásobne menená) nominácia reprezentantky v krasokorčuľovaní, keď do poslednej chvíle nebolo jasné, či na ZOH pôjde Nicole Rajičová (napokon štartovala) alebo Monika Šimančíková. Výkonný výbor SOV sa rozhodol nemeniť originálnu nomináciu krasokorčuľiarok a do Soči napokon predsa len pocestuje Nicole Rajičová. Exekutíva Slovenského krasokorčuľarskeho zväzu odporučila účasť Moniky Šimančíkovej, ktorá figurovala pôvodne ako náhradníčka. S jej názorom sa však VV SOV nestotožnil a ponechal v platnosti pôvodný výber. (SITA, 27. 1. 2014) Kauzu, ktorá výrazne poškodila obe slovenské krasokorčuľiarke i renomé funkcionárov, spomínali viaceré slovenské médiá. Nevenovali jej toľko priestoru ako iným problémom (napr. kauze Chára verzus Šatan). Zaujímavý pohľad priniesla občianska žurnalistika, keď sa Šimančíkovej na svojom blogu zastal športový publicista Jaroslav Lieskovský.⁶

Ďalšiu kauzu vyvolala agentúrna správa. Jedinú medailu, zlatú, vybojovala pre Slovenskú republiku ruská rodáčka Anastazia Kuzminová. Spravodajca agentúry AP interpretoval jej slová v zmysle, že je „Ruska so slovenským pasom“.⁷ Išlo o pomerne citlivú otázku nacionality, ktorá vyvolala najmä v slovenských médiách viaceré rozporuplné reakcie a celá kauza mala viaceré mediálne, športové, a dokonca politické účinky.⁸

⁴ Viac napr. tu: <<http://www.sme.sk/c/7061203/zaborska-si-mysli-ze-satana-diskriminuju-pre-vek.html>>.

⁵ Citujeme z denníka SME, túto informáciu však priniesla aj agentúra SITA, na ktorú portál tiež odkazoval, ale aj všetky ďalšie významné slovenské médiá; podobne je to aj v ďalších prípadoch známych športových kázňov zo Soči uverejnených v médiách na Slovensku.

⁶ Pomohol nielen prirovnaním k Šatanovi, ale problémy okolo technického skóre vo voľnej jazde prirovnal k vtípu o bežeckých pretekoch medzi Kennedym a Chruščovom: „Vítazstvo prezidenta USA opisali moskovské noviny takto: Nikita Sergejevič Chruščov získal vynikajúce druhé miesto a John Fitzgerald Kennedy skončil predposledný.“

⁷ Viac napr. tu: <<http://sportky.topky.sk/c/119586/kuzminovej-slova-pre-americky-novinarov-som-ruskej-narodnosti-a-tu-som-doma>>.

⁸ Autor sa tejto kauze venuje v pripravovanej dizertačnej práci prostredníctvom komplexnej metódy kritickej analýzy diskurzu.

Ex post sa odohrali ďalšie kauzy, napríklad doping domácich športovcov (mal dohru o štyri roky na ZOH v Pjongčangu, kde Rusko nemohlo oficiálne štartovať, ruskí športovci vystupovali pod olympijskou vlajkou a ako OAR – Olympics Athlets from Russia = Olympijskí športovci z Ruska). Svetoznáma hudobná umelkyňa Vanessa Mae štartovala ako lyžiarka na ZOH v Soči neprávom. Hladinu verejnej mienky rozvíril aj slovenský alpský lyžiar Adam Žampa, piaty na ZOH v Soči, ktorý oznámil, že chce pretekať za Rusko, no napokon od tohto úmyslu upustil.

Tiene nad olympijskými kruhmi

ZOH 2014 v Soči sa skončili pre Rusko úspešne. Po dvoch desaťročiach vyhrali Rusi medailovú bilanciu s 33 medailami, z toho trinástimi zlatými, hoci bez tej prestížnej hokejovej (uvádzame pôvodnú bilanciu, bez dodatočných penalizácií). Boli to ale skutočne aj Putinove hry, ktoré mali ukázať Rusko a jeho najvyššieho predstaviteľa ako silnú krajinu a silného vodcu. Ako veľmoc, ktorá môže postaviť v letnom letovisku (hoci predraženú) infraštruktúru pre zimnú olympiádu a pripraviť monumentálne celosvetové predstavenie. Náčrt káz, ktoré kriticky reflektovali (aj) slovenské médiá, ukázal, že niektoré problémy čiastočne zatienili športovú stránku hier.

„Paradoxom týchto olympijských hier bolo, že boli jedny z najlepších hier v histórii. Ale v spoločenskom svetovom povedomí prežili iba niekoľko dní. Temná škvrna Ukrajiny všetko prebila,“ cituje ruský novinár Zygar Dmitrija Peskova, tlačového tajomníka V. Putina, a pripája aj citát samotného ruského prezidenta: „Existuje regiment kritikov, majú ďaleko od športu, zaoberajú sa konkurenčným bojom v sfére medzinárodnej politiky. Využili tento olympijský projekt na dosiahnutie svojich vlastných cieľov v sfére medzinárodnej politiky...“ (Zygar, 2016, s. 369)

Vo všeobecnosti možno konštatovať, že na stránkach novín, v televízii či rozhlase prevládala športová stránka hier. Na druhej strane, bezprostredne po skončení hier eskalovalo napätie na Ukrajine, ktorej Rusko zabralo Krym a na východe krajiny začali boje. Z tejto reflexie vyplýva, že slovenské médiá si nevšimli počas tejto veľkej svetovej (nielen) športovej udalosti výlučne športovú stránku, ale poukazovali aj na ďalšie kauzy v kontexte týchto hier.

Literatúra:

- BURUMA, I. (2014): Idiotizmus kritických hodnôt. [Cit. 2014-09-01.] Dostupné na internete: <<http://komentare.sme.sk/c/7094836/idiotizmus-olympijskych-hodnot.html>>
- DAYAN, D. – KATZ, E. (1992): *Media Events: The Live Broadcasting of History*. Cambridge: Harvard University Press.
- HRÍBIK, R. (2014): Megalomanské. In: *Plus 7 dní špeciál – Zimná olympiáda Soči 2014*. Bratislava: Spoločnosť 7 plus, s. r. o.
- HRÍBIK, R. (2014): Na ruský spôsob. In: *Plus 7 dní*, 24/7.
- CHMELÁR, F. – SOUČEK, Ľ. (2013): *Olympijské symboly, ceremoniály, hodnoty a princípy*. Bratislava: SOV
- KERN, M. (2014): Záborská si myslí, že Šatana diskriminujú pre vek. [Cit. 2014-09-01.] Dostupné na internete <<http://www.sme.sk/c/7061203/zaborska-si-mysli-ze-satana-diskriminuju-pre-vek.html>>
- LIESKOVSKÝ, J. (2014): BLOG: Kto ukradol piešťanskej krasokorčuliarke Monike Simančíkovej ZOH v Soči? [Cit. 2014-31-03.] Dostupné na internete: <<http://www.trnavskyhlas.sk/c/12869-blog-kto-ukradol-piestanskej-krasokorčuliarke-monike-simancikovej-zoh-v-soci.htm>>
- MORVAY, P. (2014): Kedy je Rusko šťastné? [Cit. 2014-09-02.] Dostupné na internete: <<http://komentare.sme.sk/c/7096657/kedy-je-rusko-stastne.html>>

PROKOP, T. (2014): Vůjteck: Šatan by v Soči hral, nebyť sporu s Chárom. [Cit. 2014-02-20.] Dostupné na internete: <<http://sport.sme.sk/c/7110055/vujtek-satan-by-v-soci-hral-nebyt-sporu-s-charom.html>>

Redakcia Plus 7 dní. 2014. Tradičná rodina v Soči. In: *Plus 7 dní*, 24/4, s. 16.

SCHUTZ, P. (2014): Medaily a Putin. [Cit. 2014-02-24.] Dostupné na internete: <<http://komentare.sme.sk/c/7114891/medaily-a-putin.html>>

SITA (2014): Zoznam Slovákov, ktorí sa predstavia v Soči. Agentúrna správa SITA. 27. 1. 2014. [Cit. 2014-02-24.] Dostupné na internete: <<http://www.webnoviny.sk/sport/zoznam-slovakov-ktori-sa-predstavia-n/782936-clanok.html>>

SITA – TASR – BAŽÍK M. – ŠEVELA M. (2014): Ukrajinská lyžiarka opúšťa Soči, pre majdan nechce reprezentovať. [Cit. 2014-24-02.]

Dostupné na internete: <<http://sport.sme.sk/c/7109779/ukrajinska-lyziarka-opusta-soci-pre-majdan-nechce-reprezentovat.html>>

TASR (2014): Rusi vyplatili robotníkom osem miliónov dolárov. [Cit. 2014-03-02.] Dostupné na internete: <<http://sport.sme.sk/c/7089472/rusi-vyplatili-robotnikom-osem-milionov-dolarov.html>>

VANYA, B. (2014): ZOH 2014: Hry v pevnosti Soči. [Cit. 2018-11-02.] Dostupné na internete: <<https://sport.pravda.sk/zoh-2014/clanok/307728-zoh-2014-hry-v-pevnosti-soci/>>

ZYGAR, M. (2016): *Všetci mocní Kremľa*. Bratislava: Absynt.

Monitorované médiá: Denník Šport, mediacentr.info, omediach.com, Plus 7 dní, Plus jeden deň, Pravda, Reuters, RTVS, SITA, SME, SME.sk, sport.aktuality.sk, Sportky.sk, TASR, Topky.sk, trnavskyhlas.sk, tsn.ua, TV Joj, TV Markíza.

Summary

Reflection of Critical Media Outputs from the Winter Olympics Games in Sochi in Slovak Media

Today, if we are talking about the Olympics, we are not just talking about a sporting event where specific athletes achieved particular results, winnings and losses. The impacts of such (sports, media) events and their interpretation in the media are much greater, from economic, socio-cultural to geopolitical. There is also a transcendence into the field of the linguistics. Flashbacks four years ago to the Winter Olympics Games in Sochi is from this view also – and still – very interesting.

Príspevok vznikol v rámci riešenie výskumnej úlohy VEGA 1/0164/15 Interdisciplinárna analýza športového komunikačného registra